

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை வடிவங்களும் மரியாதை அற்ற வடிவங்களும் - சமுதாய மொழியியல் ஆய்வு

*S.Sivamoorthy and S.Srisatkunarajah

Department of Linguistics and English, University of Jaffna, Sri Lanka

*s.sivamoorthy18@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மொழி சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்கின்றனர் மொழியியல் அறிஞர்கள். ஒரு சமுதாயத்தின் அத்தனை அம்சங்களையும் மொழி என்ற ஊடகத்தினூடே நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை வடிவங்களையும் (Polite forms) மரியாதை அற்ற வடிவங்களையும் (Non-Polite forms) கோடிட்டுக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. இரண்டாம் மொழி வேற்று மொழியாக தமிழைக் கற்கின்ற ஒருவருக்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை வடிவங்களையும் மரியாதையற்ற வடிவங்களையும் பயன்படுத்தும் சூழலை அறியத் தருவதாகவும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் சிறப்பான பண்பாட்டு மொழிக்கூறுகளின் நுட்பமான அம்சங்களை வெளிக்கொணர்வதும் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கங்களாகும். ஆய்வுக்குரிய பிரதேசமாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் ஆய்வுத் தலைப்பானது விபரணமுறையியல் (Descriptive Methodology) ஆய்வாக விளங்குகின்றது. மரியாதை உள்ள, மரியாதை அற்ற வடிவங்களை சமூகச் செல்வாக்கின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை பார்க்கின்றது. மூவிடப் பெயர்கள் (Personal Pronouns) சமூக அந்தஸ்து (Social status) சொல்லாக்க ஒட்டுக்கள் (Derivational affixes) போன்ற விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரியாதை வடிவங்களையும் மரியாதை அற்ற வடிவங்களையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் மரியாதை உள்ள வடிவங்கள், மரியாதை அற்ற வடிவங்களின் பயன்பாடு தொடர்பான மரபுரீதியான வரையறைகள் காணப்பட்டாலும் தொடர்பாடலின்போது சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சில மாற்றங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியன.

திறவுச் சொற்கள் – பண்பாட்டு மொழிக்கூறுகள், மரியாதை வடிவங்கள், மரியாதை அற்ற வடிவங்கள்

1. அறிமுகம்

மொழியும் பண்பாடும் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான உறவினைக் கொண்டுள்ளன. மொழியானது பண்பாட்டின் வாய்மொழியாகக் கூறலாம். மொழி குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் பிணைப்பிணைப் பாதுகாத்து வெளிப்படுத்துகின்ற ஊடகமாகத் திகழ்கின்றது. மொழியும் சமுதாயமும் இரண்டறக்கலந்தவை. மொழியின் வளர்ச்சிக்கு சமுதாயமும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு மொழிப்பயன்பாடும் முக்கியமானவையாகும். மொழிப் பயன்பாடு என்பது தன்னிச்சையான ஒன்றல்ல அது சமுதாய அமைப்பாலும் ஏனைய காரணிகளாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுவது. இதனை சமுதாய மொழியியல் விளக்கி நிற்கின்றது. இவ்ஆய்வுக் குரிய கதைரவுகள் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்றன.

டெசீவ் (Deseriev) என்ற அறிஞர் மொழி ஒரு சமுதாயத்தின் அன்றாட இயக்கத்திற்கான (Day-to-day interaction) அடிப்படைச் செய்திப் பரிமாற்ற இயந்திரம் மேலும் ஒரு சமுதாயத்திற்குள்ளேயும் பல சமுதாயங்களுக்கு இடையேயும் சிறப்பான தேவையான தொடர்புகளை ஒரு சேர நிலைநாட்டுவதிலும் மொழிதிறன் மிக்க ஒரு கருவியாக இயங்கி வருகின்றது. சமுதாயத் தொடர்பு, பழக்க வழக்கம் போன்றன மொழியின் வாயிலாகவே நன்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால்தான் மொழியை சமுதாயத்தின் இயல்பான நிலையை சூழலை பின்னணியைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்று குறிப்பிடுகின்றார். [1]

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மரியாதை கொடுக்கும் பண்பு மிகுந்து காணப்படுகிறது. ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து இன்று வரை பெரியவர்கள், கல்வி மாண்களைக் கண்டால் சிறியவர்கள் மரியாதை வழங்குவது மரபாகக் காணப்படுகிறது. இத்தகைய உணர்ச்சி செயலில் மட்டுமன்றி மொழியிலும் சில சொற்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தவகையில் ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தனித்தனிச்

சொற்களினாலும் இலக்கண அமைப்புக்களினாலும் நன்கு அறிய முடிகின்றது. பொதுவாக உலக மொழிகளில் சமுதாய வேறுபாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்களை அடையாளம் காணலாம்.

மரியாதை (Polite) என்பது பொதுவாக வயது, சமூக அந்தஸ்து, பதவி, கல்வி, செல்வாக்கு முதலியவற்றின் அடிப்படையில் ஒருவருக்குக் காட்டும் அல்லது ஏற்பட்டிருக்கும் மதிப்பின் (Respect) அடையாளத்தை பிரதிபலிப்பவையாக அமைகின்றது. மனிதன் சமுதாயமாக வாழும்போது அச்சமுதாய வாழ்க்கையில் சில ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன. சாதி, சமயம், கல்வி, பொருளாதாரநிலை, சமூக அந்தஸ்து, செல்வாக்கு, வயது, நடை உடை போன்றவையே இவ் ஏற்றத் தாழ்வுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்ற பாகுபாட்டை வெளிப்படுத்துவதுடன் மொழியிலும் ஒரு வேறுபாட்டை உணர்த்த வேண்டிய நிலையை உருவாக்குகிறது. மரியாதை வடிவங்கள் (Polite forms), மரியாதை அற்ற வடிவங்கள் (Non-Polite forms) சமூகத்தில் பயன்படுத்தும்போது சில மரபுத்தன்மைகள் இன்னும் இருந்தே வருகின்றன. மரபினின்றும் மீறும்போது தான் சிலர் அல்லலடும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆரம்பகாலங்களில் சாதி, பொருளாதார நிலைகளும், மரியாதை அற்ற வடிவங்களைத் தீர்மானித்த காரணிகளாக அமைந்தன. ஆனால் இன்று கல்வி என்கின்ற அந்தஸ்து இவற்றைப் பொதுமைப்படுத்தி விட்டன எனலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழிவழக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரியாதை வடிவங்களையும், மரியாதை அற்ற வடிவங்களையும் வகைப்படுத்தும் போது பிரதானமாக மூன்று வகைப்பாட்டிற்குள் நோக்க முடிகின்றது.

- a மூவிடப்பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
- b சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
- c ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்

2. யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை வடிவங்கள்

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமொழி வழக்கில் மரியாதை வடிவங்கள் என்பது பிரதேச பண்பாட்டு மொழிக்கூறினை வெளிப்படுத்தும் சின்னமாக விளங்குகின்றது. மரியாதை

வடிவங்களினை

- a மூவிடப்பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
 - b சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
 - c ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
- என்ற பிரதான வகைப்பாட்டின் கீழ் நோக்க முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் மூவிடப்பெயர்களினை (Personal Pronouns) அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை வடிவங்கள், தன்மை இடப்பெயர்கள் (First Person Pronouns) முன்னிலை இடப்பெயர்கள் (Second Person Pronouns) படர்க்கை இடப்பெயர்கள் (Third Person Pronouns) என்ற அடிப்படையில் பார்க்க முடிகின்றது.

சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை வடிவங்கள் உறவுப் பெயர்களில் (Kinship terms) காணப்படும் மரியாதை வடிவங்கள், பரம்பரைப் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள், பதவிப் பெயர்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள், சாதி (Caste) பண்பு (Character), வயது (Age), பொருளாதார அந்தஸ்து (Economic status) > சொத்து (Property) போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை வடிவங்கள் என பல்வேறு கோணத்தில் பார்க்க முடிகின்றது. ஒட்டுக்களினை (Affixes) அடிப்படையாகக் கொண்டும் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் சில மரியாதை வடிவங்களினை அவதானிக்க முடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் மூவிடப் பெயர்கள் சமூக வேறுபாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் முக்கிய கூறாக விளங்குகின்றது. அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் மரபுத்தன்மை இன்று வரையும் இருந்தே வருகின்றது. தன்மை முன்னிலை படர்க்கை இடப்பெயர்களைப் பயன்படுத்தும் சூழலில் மரியாதை வடிவங்களினையும், மரியாதை அற்ற வடிவங்களினையும் தெளிவாக அடையாளம் காண முடிகின்றது.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை இடப்பெயர்களின் மரியாதை வடிவங்கள்

இடப்பெயர்கள் வடிவங்கள்

தன்மை

ஒருமை நான் [na:n]

பன்மை நாம் [na:m] நாங்கள் [na: ŋga:]

முன்னிலை

ஒருமை

நீர் [ni:r]

பன்மை

நீங்கள் [ni:ŋga]

படர்க்கை

ஒருமை

அவர் [aver]

இவர் [iver]

உவர் [uver]

பன்மை

அவை [avay]

இவை [ivay]

உவை [uvay]

அவர்கள் [averxa]

இவர்கள் [iverxa]

உவர்கள் [uverxa]

இவ் இடப்பெயர்கள் பொதுவாக வயது, கல்வி, பொருளா தாரம், செல்வாக்கு, நடை உடை பாவனை, சமூக அந்த ஸ்து என்பவற்றிற்கேற்ப பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. முன் னிலை ஒருமை இடப்பெயர் (Second Person Singular Pronoun) நீர் [ni:r] என்பது பேசுவோனை விட வயது குறைந்தவர்களுக்கு அதிகம் பயன்படுத்தும் வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. வயதில் கூடிய ஒருவரைப் பார்த்து ‘நீர்’ என்று கூறுவது தமிழ் மரபிற்கு முரணானது. ‘நீங்கள்’ [ni:ŋga] என்ற வடிவமானது யாழ்ப்பாணப்பேச்சு வழக்கில் ஒருமை பன்மையைச் சுட்டும் மரியாதை வடிவமாகவும் வயதில் மூத்தவர்களை விளக்கும் இடப்பெயராகவும் காணப்படுகிறது. அத்துடன் குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி, சகோதரர்கள், உறவினர்களை அழைக்கும்போதும், வேலைத்தளங்களிலும் நீர், நீங்கள் என்ற மரியாதை வடிவத்தைப் பிரயோகிப்பதைக் காண லாம். நீர் [ni:r] என்பது வயதில் குறைந்தவர்கள், கூடிய வர்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படுத்தும் வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. மரியாதை வடிவங்களில் அவர் [aver], இவர் [iver], உவர் [uver], அவர்கள் [averxa], இவர்கள் [iverxa], உவர்கள் [uverxa] என்பன காணப்படுகின்றன. அவர் [aver], இவர் [iver], உவர் [uver] போன்ற வடிவங்கள் ஆண்பாலைச் (Masculine) சுட்டும் ஒருமை மரியாதை வடிவங்களாகக் காணப் படுகின்றன. வயது வேறுபாடு இன்றி ஆண்பாலுக்குப் பயன்படுத்தும் வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. அவர்கள் [averxa], இவர்கள் [iverxa], உவர்கள் [uverxa] என்ற வடிவங்கள் மரியாதைப் பன்மை வடிவங்களாகக்

காணப்படுகின்றன. அவை ஆண்பால், பெண்பால் இரண்டிற்கும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் மரியாதை வடிவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. படர்க்கை இடப்பெயர் பெண்பால் ஒருமை மரியாதை வடிவமாக அவா [ava:], இவா [iva:], உவா [uva:] என்பன உள்ளடங்குகின்றன. படர்க்கை இடப்பெயர் பன்மை வடிவங்களாக அவை [avay], இவை [ivay], உவை [uvay] போன்றன விளங்குகின்றன. இவ்வடிவங்கள் ஆண்பால், பெண்பால், ஆகிய இருபாலுக்கும் உரிய மரியாதை வடிவமாகவும் வயது வேறுபாடு இன்றி பேச்சுச்சூழலில் பயன்படுத்தப்படும் வடிவ-மாகவும் காணப்படுகிறது.

சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் உள்ள மரியாதை வடிவங்களினை ஆராயும் போது உறவுப் பெயர்களின் (Kinship terms) அடிப்படையில்,

அம்மா	[amma:]
ராசா	[ta:sa:]
ஐயா	[ɛyya:]
பெரியவர்	[petiyaver]
சிறியவர்	[siRiyaver]
சின்னவர்	[sinnaver]

போன்றன மரியாதை வழக்காகக் காணப்படுகின்றன. எனினும் பேச்சுச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சில உறவுப் பெயர்கள் மரியாதை வடிவங்களாக விளங்குகின்றன.

சமுதாயத்தில் ஒருவருடைய பதவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது அப்பதவிப் பெயர்களினை தனிநபரைச் சூட்டுவதற்கான மரியாதை வடிவமாகப் பயன் படுத்துவதை அவதானிக்கலாம்.

வாத்தியார்	[va:t̪tiyɛ:r]
விதானையார்	[viða:neyɛ:r]
சேவயர்	[sə:vayer]
கிளாக்கர்	[ki:l̪a:kker]
பொலிஸார்	[poli:šɛ:r]
பரியாரியார்	[petiya:tiyɛ:r]
பிரக்கிராசியர்	[pitakkita:siyer]
சக்கடத்தார்	[sakkaTat̪tɛ:r]
எசமான்	[esama:n]
பொலிஸ் தம்பி ஐயா	[poli:š tambi ɛyya:]
சேவயர் சிவஞானம்	[sə:vayer sivañā:nam]

போன்றன ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும். சக்கடத்தார் என்பது யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் நகராட்சிக் கழகம் மற்றும் நீதிமன்ற செயலாளர்களை அழைக்கும்போது பயன்படுத்தினார். பதவிப் பெயர்களினைப் பொறுத்தவரை மரியாதை உடைய வடிவங்கள் பிறமொழிக் கடன் சொற்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் கல்வி அறிவின் நிலையைப் பொறுத்து பண்டிதர் [paṇḍiðer], புலவர் [pulaver] போன்ற மரியாதை வடிவங்களினையும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் பயன்படுத்துவதனைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தில் குறித்த பரம்பரைப் பெயர்களினை வழங்குகின்ற போதும் மரியாதை உடைய வடிவங்களினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். “முதலியார்”, “தேவர்”, “செட்டியார்” போன்றன. பாகுதேவ முதலியார் பரம்பரை, ராஜகுலதேவர் பரம்பரை, கந்தப்பச் செட்டியார் பரம்பரை என வழங்கி வருவதைக் காணலாம். பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் இப்பெயர்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டதாக அமைந்து காணப்படும் மரபையும் அவதானிக்கலாம். முதலியார் செட்டியார், போன்ற மரியாதை வழக்குகள் பொருளாதார அந்தஸ்து நிலையில் உயர்ந்த அதிக சொத்துக்களை உடையவர்களுக்கு பயன்படுத்தும் வடிவங்களாகும்.

இயற்பெயர்கள் சமுதாயப் படிநிலையில் ஒருவரைக் குறிப்பதற்கான குறிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றது. இயற்பெயர்களில் மரியாதை வழக்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழைப் பொறுத்தவரை ஒட்டுக்களின் மூலமே அதிகம் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. [-er], [-e:r], [-ave/-avay] போன்றன ஒரு சிலவாகும்.

பொன்னம்பலத்தார் குடும்பம்

[ponnambalatte:r kuTumbam] [-e:r]

தேவரவை [tə:ver ave] [-ave]

சிதம்பரநாதர் [siðambatana:ðer] [-er]

யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் இயற்பெயர்களை அடுத்து அதிகம் [-ave] என்ற ஒட்டு ஆண், பெண்பால் இரண்டிற்கும் பொது வாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குடும்பத்தில் தந்தை இறந்து நீண்ட காலம் ஆகிய பின்புதான் தாயினுடைய இயற்பெயரை குறிப்பிட்டு அழைக்கும் மரபைக் காணலாம். அதுவும் கூட அரிதான மரபாகவே யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தில் காணலாம்.

பொன்னம்மா அவை [ponnamma: ave]

[-er], [-e:r] என்ற ஒட்டுக்கள் ஆண்பால் வடிவங்களுடனேயே பயின்று வருவதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாண

சமுதாயத்தில் ஆண் சமூகத்திற்கு அதிக மதிப்பு வழங்கும் பண்பாட்டை இம் மரபினூடாக அறிய முடிகிறது.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச கலாசாரத்தில் சொத்து என்பது சமூக அந்தஸ்தில் முக்கியஇடம் வகிக்கும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. ஒருவருடைய மரியாதையை சமூகத்தில் நிர்ணயிக்கும் அம்சமாகவும் விளங்கி வருகின்றது. சொத்துக்களில் காணி, பொருளாதார நிலையில் வசதி படைத்தவர்களை மரியாதை வழக்குகளைப் பயன்படுத்தி விழிக்கின்ற நிலையை இன்னும் காணலாம். ‘உடையார்’ என்பது யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் அதிகமான நிலச் சொத்துக்கள் இருப்பவர்களை மரியாதையாக அழைக்கும் வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. அவர்களது நிலங்களைக் குறிப்பிடும் போது ‘உடையார் வளவு’, ‘மணியகாரர் வளவு’ எனக் குறிப்பிடுவர். யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ‘உடையார்’ என்ற சொல் பின்னர் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் ‘விதானையார்’ என மாற்றமடைந்தது. யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் ‘விதானையார் வளவு’ என்பது இன்றும் வழக்கில் உள்ளதைக் காணலாம்.

பிற்பட்ட காலங்களில் விதானையார், உடையார், மணியகாரர் ஆகிய மரியாதை வடிவங்களுக்கு மேல்நிலையில் இருப்பவர்களை ‘முதலியார்’ என அழைத்தனர். இது குறித்த பரம்பரையை சுட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ‘செட்டியார்’ என்ற மரியாதை வழக்கானது யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் அதிகம் பணவசதி உடையவர்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் மரியாதை வடிவமாகக் காணப்படுகிறது.

‘அவையள் பணக்காரர் செட்டியார்’

என்று பேச்சு வழக்கில் சாதாரணமாகப் பயன் படுத்துவதனைக் காணலாம். அத்துடன் இம்மரியாதை வடிவம் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அல்லது குடும்பத்தின் பரம்பரையைச் சுட்டும் வடிவமாகவும் இன்றுவரை வழக்கில் இருந்து வருகிறது.

சாதிக்கட்டமைப்பு என்பது யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் முக்கியம் பெறுகின்ற ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டே சாதிக்கட்டமைப்பு யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் மரபாக இருந்து வருகிறது. தற்காலத்தில் கல்வி மற்றும் ஏனைய சில புறக்காரணிகளால் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப காலங்களில் கீழ்நிலையிலுள்ளவர்கள் மேல் நிலையில் உள்ளவர்களை அழைக்கும்போது நாச்சியார் [na:ççiyē:r], நயினார் [nayine:r], ஐயா [eyya:], பிள்ளை [pi||ay], போன்ற சொற்பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தினர். சமகாலத்தில்

ஐயா, பிள்ளை போன்ற மரியாதை வடிவங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

வயதை அடிப்படையாகக் கொண்டும் மரியாதை வடிவங்களைப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்துகின்றனர். உறவுப்பெயர்கள் [Kinship terms] இங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. வயதில் முதியவர்களை ஐயா, அம்மா, அப்பு, ஆச்சி, அண்ணை என உறவுப்பெயர்களின் மூலம் மரியாதையாக அழைக்கின்ற மரபு அவதானிக்கத்தக்கது. இதனைவிட சின்னவர், பெரியவர் என்ற வடிவங்களும் வயதை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை வடிவங்களாக சில சூழ்நிலையில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

சாதாரண மொழி வழக்கில் இயற்பெயர்களுக்கு முன்பு திரு, திருமதி, செல்வன், செல்வி, முனைவர், ஐயா, திருவாளர், மேதகு, திருவாட்டி, சீமாட்டி போன்ற மரியாதை வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். 'மேதகு' என்ற மரியாதை வழக்கு அரசியல் புலத்தில் பயன்படுத்துகின்ற வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை வடிவங்கள் பொதுவாக பால் காட்டும் விசுவகளைப் பயன்படுத்தும்போது மதிப்பின் அளவைக் காணலாம். ஆணுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க விரும்பினால் ஆர் [-ε:r], என்னும் விசுவியைச் சேர்த்தும் பெண்ணுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க விரும்பினால் -ஆள் [-a:], என்னும் விசுவியிலுள்ள எகர ஒற்றை நீக்கி வருகிறா [vetuxiRa:] இருக்கிறா [itukkiRa:] என பேச்சில் வழங்குகின்றோம். [2]

3. யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை அற்ற வடிவங்கள்

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி வழக்கில் மரியாதை அற்ற வடிவங்கள்

- மூவிடப்பெயர்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
- சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்
- ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள்

மூவிடப்பெயர்களில் முன்னிலை, படர்க்கை இடப்பெயர்களில் மரியாதை அற்ற வடிவங்களினை அவதானிக்கலாம். சமுதாயத்தின் மொழிப்பயன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரியாதை அற்ற வடிவங்கள் தனிநபரின் தோற்றம், சாதி, இடப்பெயர்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள், உறவுப்பெயரில் காணப்படும் மரியாதை அற்ற வடிவங்கள், இயற்பெயரில் காணப்படும்

மரியாதை அற்ற வடிவங்கள், தொழிலினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள் என்ற அடிப்படையில் நோக்கலாம். சில மரியாதை அற்ற வடிவங்களினை ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடையாளம் காண முடிகின்றது.

மூவிடப்பெயர்களில் முன்னிலை, ஒருமை இடப்பெயரான (Second Person Singular Pronoun) நீ [ni:] என்பதும் படர்க்கை இடப்பெயர்களில் (Third Person Pronouns) அவன் [avan], அவள் [ava] உவன் [uvan], அவங்கள் [avaŋga], அவளவை [avaɻave], இவளவை [ivaɻave], இவங்கள் [ivaŋga], உவன் [uvan], உவங்கள் [uvaŋga], உவளவை [uvaɻave] போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சமுதாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை அற்ற வடிவங்களில் தனிநபரின் தோற்றத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்களும் மொழி வழக்கில் இடம் பெறுகின்றன. ஒருவருடைய தோற்றம், நிறம், உயரம், பண்பு உடல்தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது கறுப்பன் [kaRuppen], கறுப்பி [kaRuppi], கட்டையன் [kaTTayen], கட்டைச்சி [kaTTačči], ஒல்லி [olli], குண்டன் [kuŋden], குண்டம்மா [kuŋdamma:], கூனி [ku:ni], கூனன் [ku:nen], நோஞ்சான் [no:ŋja:n], அளாப்பி [aɻa:ppi], சோம்பேறி [so:mbə:Ri], மோடன் [mo:Tən], மோடி [mo:Ti], முறடு [muRaTi], முறடன் [muRaTən], திமிலி [timili] போன்ற மரியாதை அற்ற வடிவங்கள் மொழி வழக்கில் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரியாதை அற்ற வடிவங்கள் பொதுவாக சாதியை குறிக்கும் பெயர்களாலேயே வழங்கி வருவதைக் காணலாம். புடைவை சுத்தம் செய்யவர்கள் 'வண்ணான்' [vaŋŋa:n] என சாதிப்பெயரால் அழைக்கும் மரபு. அத்துடன் கரையான் [kateya:n], கரையாடிச்சி [kateya:Tičči] போன்ற சாதிப்பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு மரியாதை அற்ற வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

இடப்பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் மரியாதையற்ற வடிவங்களை யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் பயன்படுத்துவதை அவதானிக்கலாம். தீவகப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களை 'தீவார்' [ti:ve:r] எனப் பொதுவாக அழைக்கும் வழக்கைக் காணலாம். 'தீவான்' [ti:va:n], 'தீவான்' [ti:va:] என்பன மரியாதை அற்ற வடிவங்களாக காணப்படுகின்றன. இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்களை வடக்கத்தையான் [vaTakkaɻaya:n] போன்ற பதங்களைப் பயன்படுத்தி அழைக்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாண மொழிவழக்கில் உறவுப்பெயர்கள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. உறவுப்பெயர்களில் மரியாதை அற்ற வழக்குகளை கிராமிய மொழி வழக்கிலும், கல்வி அறிவு குறைந்த மக்களிடையேயும் அதிகம் காணலாம். கொப்பர் [kopper] கொண்ணை [konṇe], கொம்மா [komma:] கொப்பாச்சி [koppa:ççi]. ஆத்தை [a:tte], கோத்தை [ko:tte] போன்றன ஒரு சிலவாகும்[3] எனினும் தற்காலத்தில் இவ்வழக்குகள் ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கினால் கிராமிய மொழி வழக்கில் கூட அருகி வந்துவிட்டது எனலாம்.

இயற்பெயர்களினைப் பொறுத்தவரையில் அன் [-en], ஆன் [-a:n] ஒட்டுச் சேர்ந்து வழங்கி வரும் வடிவங்கள் குறிப்பாக ஆண்பாலைச் சுட்டும் வடிவங்கள் பெரும்பாலும் மரியாதை அற்ற வடிவங்களாக விளங்குகின்றன.

சண்முகத்தான் [sanmuxatta:n]
கனகசபையன் [kanaxasabeyen]

தொழிலினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிவங்கள் தொழிற் பெயர்களினைக் குறிப்பிட்டு மரியாதை அற்ற வழக்காக அழைக்கின்றனர்.

வாத்தி [va:tti]
வேலைக்காரி [ve:laykka:ti]

ஒட்டுக்களினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்றபோது ஆண்பால், பெண்பாலைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்கள் மரியாதை அற்ற வடிவங்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. -அன் [-en], -அள் [-a!], -அடா [-aTa:], -அடி [-aTi], போன்றன அதிகளவில் யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் பயன்படுத்தும் வடிவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றினை விட பொதுவான பேச்சுச் சூழலில் சாதாரண மக்களால் மரியாதையற்ற வடிவங்கள் பிறர் மீது கோபப்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அதிகம் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

4. முடிவுரை

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் மரியாதை வடிவங்களும், மரியாதை அற்ற வடிவங்களும் அப்பிரதேசப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை மொழிக்கூடாக வெளிப்படுத்துவதோடு சமூக அந்தஸ்து (Social status), வயது (Age), தொழில் (Occupation), எண் (Number), பால் (Gender) என்பவற்றிற்கேற்ப இவ்வடிவங்களின் பயன்பாட்டில் வேறுபட்ட நிலையை அறிய முடிகின்றதுடன் குடும்ப உறுப்பினரிடையே தொடர்பாடலின் போது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப சில மரியாதை அற்ற வடிவங்கள், மரியாதை வடிவங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையையும் காணலாம். இவ்வடிவங்கள் கிளை மொழிக்குக் கிளைமொழி வேறுபட்ட அம்சங்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. தற்காலத்தில் நவீன மேலைத்தேய கலாசாரத்தின் தாக்கத்தால் சில மாற்றங்கள் அடைந்த நிலையைக் காணமுடிகின்றது. எனினும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் மரியாதையுள்ள வடிவங்களும், மரியாதை அற்ற வடிவங்களும் மரபு ரீதியான வரையறைகளை என்றும் கொண்டமைந்துள்ளன என்பதும் சுட்டிக் காட்டத்தக்க விடயமாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- [1] கருணாகரன், க..” சமுதாய மொழியியல்”. கோயமுத்தூர், இந்தியா, P.5, 1975.
- [2] Studies in Sri Lankan Tamil Linguistics and Culture, (Eds) Balasubramaniam.K.Ratnamalar.K. Subathini.R. Professor Swaminathan Suseendrarajah, Sixty fifth Birthday Commemoration Committee, University of Jaffna, Sri Lanka, 1999.
- [3] சிவராணி. சி. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உறவுப் பெயர்கள். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1997.